

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kantore: Rīgā, Pils ielā Nr. 9, dz. 8 (būvniecības, Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10-14 bet sestdienās no plkst. 10-12. Tālr. 32384. Svētdienas vakaros — 25518 un 34993.

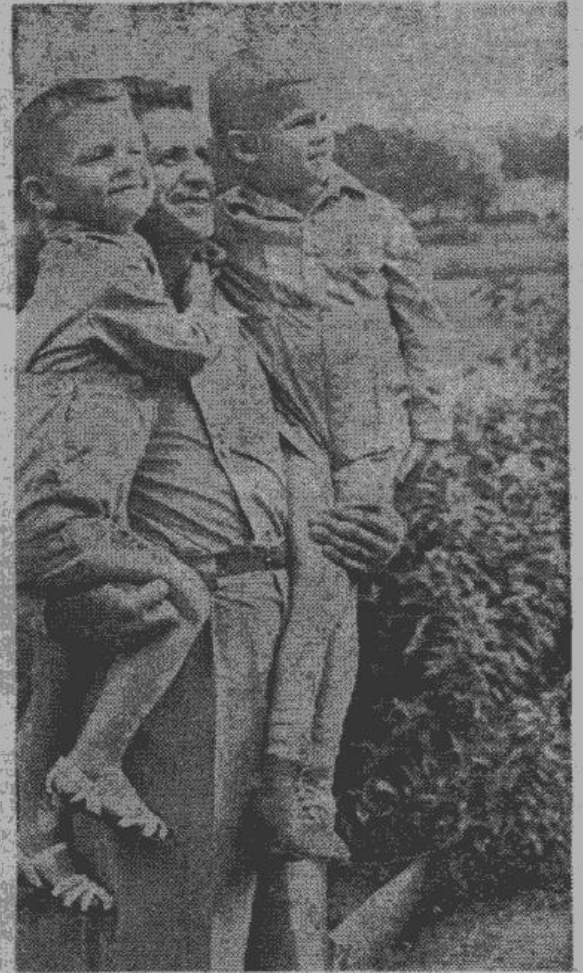
Pašta adrese: Rīga 1175.

6. septembrī 1943.g. Nr.99.(950)

Viena vasara bez

Jāņa Daliņa

sacikšu ceļā
(O. Soršides uz.)

Septembra skarbie, kaut arī saules apmirzētie rīti, un pavēsie vakari liecina, ka viena vasara ir atkal aiz mums. Tā bijusi kara vasara, kās tomēr nav palikusi arī bez ievērojamiem notikumiem sporta stadionos. Latvju sporta notikumu virknējumā aizvadītā vasara gan mazliet savāda tādēļ, ka starp daudzajiem labiem paziņām sacikšu ceļā neesam redzējuši Jāni Daliņu — latviešu pasaules slavas nodibinātāju soļošanā un vienu no mūsu visu laiku lielākajiem sporta cilvēkiem. Vai Jānis Daliņš vairs nestartēs? To viņš nebūt negrib apgalvot, bet šovasar gan protams vairs nē. Varbūt tomēr atkal citu gadījumu... No piedalīšanās sacikšēs mūsu sporta pilsētas Valmieras pašu krāšņāko ziedu šogad atrāvuši daudzie darbi. Vispirms savās druvās un plāvās, bet bez tam arī sporta lietās, jo Jānis Daliņš ir Vidzemes apgabala sporta lietu vadītājs un kārtotājs. Pats palikdams ārpus sacikšu ceļa, viņš dzīvo rūpēs par to, lai Valmierai būtu ielucama jauno sportistu paaudze. Šajā darbā gūtas tiešām brīnīšīgas sekmes. Ja visi mēs ilgojamies redzēt Jāni Daliņu skrejceļā viņa brašajā solī, tad sevišķi nepacietīgs šajā ziņā ir sporta fotogrāfs Otto Sprūde. Un ja nu Daliņš nebūtu uz Rīgu, tad viņam jādodas uz Valmieru... Tā radušies jauni attēli, kas mūs

atkal un atkal nelauj aizmirst Jāni Daliņu. Augšējos uzņēmumos redzam mūsu soļošanas pasaules rekordistu ar abiem saviem dēļiem, kuriem tēvs rāda druvu plašumu. Kādā mazākajā attēlā skatām Daliņu pie mikrofona, kur viņš ir veikls un asprātīgs sacikšu informātors. Nē bez pūlēm un diplomātijas Sprūdem palaimēties mums parādīt arī Daliņa dzīves biedri. Viņa lielajam valmierietim allaž bijusi čukla piepalīdzē sporta galās. Un lai neizzustu arī atmiņas par senajām slavas dienām, kad Jānis Daliņš atradās nemīlīgās uzvaru un pasaules rekordu medībās, Sprūde savos arhīvos atradis brīnīšīgo attēlu, kur mūsu Daliņš kopā ar viņa kadrēzēju lielo un vēsturisko pretinieku šveicieši Artūru Tellu Švabu plecu pie pleca traucas pretim baltajai mērka lentai. Tūkstošiem sporta draugu toreiz jāsmoja par Jāni Daliņu. Šīs dienas latviešu sporta vēsturē paliks lielākās, gaišākās un skaistākās. Lūk, tāpēc tik žēli un nepierasti, ka aizvadītā vasara pagājusi neredzot Valmieras lielo sportistu skrejceļā. Bet, nav jau gan teikts, ka tas nozīmē Jāņa Daliņa atziedošanu no sacensību arēnas. Un to taču mēs arī nemaz nevēlamies. Jā — vēl jau viss kas var gadīties...

Stx.

Pēc 4 gadu pārtraukuma atjaunota Latvijas meistarības izcīņa šaušanā

Pēc 4 gadu pārtraukuma, kurā ietilpa arī smagais un asinainais bolševiku kara laiks, vakar atjaunotās Latvijas meistarības izcīņa šaušanā. No mūsu šāvēju saimes bolševiki izrāvusi daudzus latviešu visticamākos šaušanas sporta reprezentantus, to starpā arī mūsu pasaules meistaru Kārli Klavu. Šāvēji bija priecīgi, kad iemīlotaiz Asaru šāvērē pēc ilgiem gadiem atkal varēja sacensties Latvijas meistarības izcīņā, kas vienmēr izvērtušas par krāšņāko mūsu zemes šaušanas sarīkojumu. Startēja 53 dalībnieki. Ievadījumā dalībņokus uzrunāja Rīgas

šaušanas sporta biedrības priekšnieks Tiemanis, bet sacensības atklāja Latvijas sporta vadītājs Plūme. Sacikšies risinājās šķīst ar kara šautenī 150 metru distancē kausas šaušanā un 300 metru startpauzē mērķi. Pēc bolševiku kara gada pirmo reizi sacensību vidū ar sovišķu gandarījumu vērojām Latvijas aizsargu organizācijas dalībņokus, kuri arī kuva lielākas sekmes. Grupu sacikšēs 150 m attālumā kausas šaušanā uzvarēja 5. Rīgas aizsargu pulka vienība, savācot 459 punktus. Uzvarētāiz sastāvā bija: N. Ozoliņš

Lieliskas sekmes gūst 5. Rīgas aizsargu pulka sportisti

(senāk saucās Andrejevs). Ozols, Arv. Mednis, Art. Meānis, Stīrmanis, Fogels, K. Ozoliņš, Kārklis un Abols. Otrā vietā ar 414 punktiem ierindojās Rīgas šaušanas sporta biedrības reprezentanti, bet 3. v. kuva Jelgavas SB policijas darbinieku kopa (367 punkti). Negaidīti ļauks bija tieši Jelgavnieku vērtīgais sasniegums. Grupu šaušanā 300 m distancē atkal 1. vietu izcīnīja 5. RAP ar 1141 p.; 2. RSSB (109 un 3. ISB pol. darbn. kopa 1058 punkti. Ja agrākajās gados šaušanā parasti redzējām tikai 3 vienības, tad šoreiz to skaits bija pat 6. Risinājās arī individuālās sacensības augstākajās disciplīnās. 150 m distancē uzvarēja Ozols (5. RAP) 83 p.; 2. Silis (ISB) 80; 3. Linkevičs (latv. kārtības dienests) 79; 4. N. Ozoliņš (5. RAP) 79; 5. Abols (5. RAP) 78; 6. Mednis (RSSB) 78

Rīgā spēlēs Kenigsbergas futbolisti

Svētdien, 12. septembrī, Rīgā viesosies Kenigsbergas futbolisti un notiks Kenigsbergas — Rīgas pilsētu sacikste. Trešdien, 8. septembrī pl. 17.30 ASK laukumā risināsies mūsu izlases futbolistu pārbaudes sacensība. Jāierodas seksošiem sportistiem: Debrim, Briedim, Aulim, L. Freimanim, Viljam, Krūšam, Arenam, Pēteronam, Koneckim, Bernātam, Fultnam, E. Freimanim, Vazagam, Peičam un Ozoliņam.

punkti. Pie vienāda rezultāta 2. un 3. vietas ieguvums par labu Linkevičam izšķiras tādēļ, ka viņam bija lielāks trāpījumu skaits mērķa centrā. 300 m attālumā startpauzē mērķi vistabāk šāva N. Ozoliņš (5. RAP) 227 p.; 2. Indriksone (RSSB) 218; 3. Ozols (5. RAP) 216; 4. Pajūris (ISB) 209; 5. Stīrmanis (5. RAP) 203 un 6. Samsons (ISB) 202 punkti. Sacensības ierada arī centrālkomisārijā pārstāvis Dr. Kaos (Kaop), ar kura prietīnāksanu atkal atjaunotās mūsu šāvēju nodarības un sacensības. Rīgas priekša

priekšnieks un 5. Rīgas aizsargu pulka komandieris viņus aizsargu šāvējus ar lieliskajām sekmiem paugustināja dienesta pakāpēs. Rīgas šaušanas sporta biedrības sarīkojumā sacensības risinājās priekšmērķī kārtībā, par ko liel apelni biedrības priekšniekam Tiemanim. Ugunsliņiā neatsvorams darbinieks bija pl. Rusmanis. Viņa vārds jau populārs no šaušanas sarīkojumiem agrākajos gados. Loti skaistas balvas uzvarētājiem bija dāvājuši Rīgas artilērijas priekšnieks Veļče un mūsu sporta vadītājs Plūme. O. So.

Latvijas šaušanas meistarības izcīņā dalībņoki uz augstlīnās, kur izšķiras uzvaras un zaudējumi. Aizmugurē pa kreisi — risinājās tiesnesis pulkv. Rusmanis. (O. Sprūdes uz.)

5. Rīgas aizsargu pulka šāvēji Jāvēli Ozols (pa kreisi) un Stīrmanis (pa labi). Viņi abi ir viena paugstinā laudis un kā ļoti kaimiņi redzējam draudzīgā sarunā. (O. Sprūdes uz.)

VEF Rīgas meistarības izcīnā futbolā uzvar RFK 2-1 (2-0)

Rīgas meistarības izcīnā futbolā aizvadītā nedēļa lieliskas sekmes gava VEF vienpadsmit, kas pieveica 2 spēcīgus konkurentus: RV 3-1 un vakar RFK vienību 2-1. VEF tagad ir Latvijas meistara ASK nopietnākie konkurenti uzvaras dēļ turnīra, jo bez zaudējumiem vairs palikušas tikai ASK un VEF izlases. Interesanti piezīmēt, ka abiem šiem galveniem sāncensiem jāstāpās tikai Rīgas meistarsacīkšu pēdējā - 7. kārtā. Pirmo uzvaru pagājušā nedēļā guva US. Sakarā ar Kenigsbergas futbolistu viesošanās šonedēļ Rīgas meistarības risināsies tikai 1 spēle: RV-Vairogs sestdien, 11. septembrī, pl. 17 pil-sēdas stadionā. Piektais kārtas sacīkšu sarakstā vēl ietilpst arī RFK-LDzB, VEF-Daugavieši un ASK - US sacensības.

Table with 4 columns: Punktu skaitlis, Spēles, Vārti, Punkti. Lists results for ASK, VEF, RV, Daugavieši, US, RFK, Vairogs, LDzB.

VEF: Līnde, Bergmanis, Raza, Blumbergs, Aulis, Nīdrītis, Bernāts, Blūms, Līģeris, Ozoliņš un Peča. RV: Pērkonis, Gromovs, Viegliņš, Viola, Šeino, O. Kudrašovs, Bērziņš, Kurmiņš, Skadiņš, Ārs un A. Kudrašovs. Tiesnesis A. Pakšinskis (LDzB). Ķī-šeļu iela 1200, 1900 skatītāju. Vārtu iegu-veji: Ozoliņš (2), Bernāts un Viegliņš.

Par VEF uzvaru nedrīkstēja būt šaubu jau pirms spēles, kad noskaidrojās, ka «vilkiem» jāiziet bez tādiem vīriem, kā Bobro un abiem Vasiljeviem. Pēc vairāk kā gada pārtraukuma RV virsīgās sastāvā gan at-kaļ redzējam labo pussargu Olesu Kudra-šovu, kurš bija ieradies Rīgā arvalūnā no frontes, bet pagājušā nedēļā jau atkal devās tur atpakaļ un turpināja vaira piepa-riģi savai vienībai nevarēt būt. Jauki, ka O. Kudrašovs izrādījies pagājušā vasarā ļoti smagi ievainots tieši frontē, bet futbolā lankumā kāja. Gaidāms VEF panākums galā galā kālīdzās tikai pēc nopietnas spēles un tieši tāpēc jānošķir, ka izruka spēkošanās ar RV pilnvērtīgu komplektē-jumu, jo varējām gaidīt patiesi dzienu sa-censību. Par to, ko laukumā redzējam, šoreiz sprieduma var būt tikai viens: labākā vienība bija VEF. Kā tikami vārtu šāvēh velieki gan parādījās vienīgi spēles beig-ās, kamēr sākmā zāvēnais trūkums iz-rādījās tieši zaudējumu pasivīlētā pretinī-ku vārtu priekšā. Šoreiz jau gan varēja pat parskēt, jo RV vārtos tācu nebija lielā savas vietas meistara Bebra! Belgis iznā-ka, ka VEF no «vilkiem» 2 punktu atoma vieglāk kā bija gaidīts. Uzvarētāju uzbru-kuumā, kā tas parasts visās pēdējās sacen-sībās, zāvēnais darba darītājs bija Ozoliņš. VEF izlasei tagad ir arī viens no mūsu it-rākajiem un vispār krievuvalodā labiem ār-žiem uzbrucējiem. Tas saucis Bernāts. Gan dienā tālu ceļu bija braucis tiesnesis Pukinskis, taču visa darbība laukumā nosu-ruma nejutām.

US - VAIROGS 5-3 (2-1)

US: Būmanis, Ausiņš, Rītums, Kļāva, Her-manovskis, Alfr. Zvirgzdiņš, Tītovs, Rehn-harolds, Ikners, Mellups un Sačuzārovs. Vairogs: Adamovs, Vilnsons, Treļons, Dubickis, Zaicevs, J. Zaleckis, Makolē-vičs, Gailla, Aserstarkis, V. Zoleckis un Kurmiņš, Tiesnesis J. Celmaņš (Daug-avieši). Stadions laukums, 200 skatītāju. Vārtu ieguveji: Mellups (3), Ikners, Kļāva un Gailla (2).

US - VAIROGS 5-3 (2-1)

Abi pretinieki spēlās vērtējami ļoti vien-ādi, kāpēc grūti pateikt, kura bija labākā vienība laukumā. Šoreiz gan 5-3 uzvaru guva studentī, bet tas vēl nebūt nepauz viņu pārākumu, jo sacīkstes neotika pil-nīgi normālos apstākļos. Ja 1 spēlē tiesne-sim 4 reizes jānošķir 11 metru soda sitiens un pie tam 2 vīri (Vairoga laudis Tītovs un Zaicevs) jānosaida no laukuma, tad tas liecina, ka tie neskatītajām lietām vispār vānojami paši spēlētāji. Vairogs gandrīz visu 2 puslaiku iztika ar 9 vīriem, jo pā-rējie 2 ar vārdiem nogrēkojās pret tiesne-si un tiem vajadzēja doties ķērbvēstis jau pirms sacensības beigām. Studentu panā-kums gan šoreiz jo sevīki pārsteidz lāpēc, ka vienība izstrūka pats rūdītākais spēlētājs Blūsis. US un Vairogs mūs neapsteidza ar vērtīgu spēles kvalitāti, bet gan lieku sparu un uzdevību. Kā debitants svarīgā sacensībā tiesneša lomā bija redzams Dau-gaviešu teicamais spēlētājs Celmaņš. Lie-ka, viņam laukumā jābūt nedaudz kustīgā-kam un stingrākam. Šoreiz vēl nelaimējis arī tajā ziņā, ka tas neapareiz atstāja US iegūtos vārtus no 11 m soda sitienu. Būm-

VEF - RFK 2-1 (2-0)

VEF: Līnde, Bergmanis, Raza, Blumbergs, Aulis, Nīdrītis, Bernāts, Blūms, Līģeris, Ozoliņš un Peča. RFK: Briedis, Lanks, Volgasts, Rusmanis, Pīdriksis, Līdmanis, K. Freimanis, Krūpā, L. Freimanis, Fi-roso un Markovskis. Vācu karavīru tiesne-sis Vomers. VEF laukums, 2500 skatītāju. Vārtu ieguveji: Līģeris, Blumbergs un Mar-kovskis.

Ja vēl pavaizati dažādos sarīkojumos VEF futbolisti pret RFK parasti laukuma zaudētāji lomā, tad tagad jau stāvoklis mainījies. Tas kā nekā ir pierādījums VEF lauku neapdro-tamam progresam, par ko pārliecināties arī atkal vakar, kad risinājās tieši sva-riģā RFK - VEF sacensība. Tā izvērtās ekaista, sprāga un futbolam tik raksturī-gā satraucotām situācijām pārpilna. Pirm-āis 45 minūtes skatītāji sevīki priecāās par veltīgu raženo sniegumu. VEF vien-padsmit ar 11 guva 2 vārtus. Savai vienībai 1-0 vārdību vispirms izkarotā cen-trā uzbrucējs Līģeris. Otrās vārtus ievāva pussargas Blumbergs. Atvairot stūrā sietu, RFK vārtieks Briedis, kas pirms tam bija liecis galā ar daudzām iespaidīgiem pretinī-ka uzbrukumiem, laika neturējās savā sargvietā, un tā VEF nokļuva 2-0 pārākū-mā. Jau otrā puslaika 6. minūtē RFK vie-nus vārtus atguva, Panūkuma kālīdzās Markovskis, kurš skūba sastāvā jau pil-dīgs visdažādākos postenus un šoreiz bija kreisais ārējais uzbrucējs. Spēles pēdē-jā posmā RFK visumā izkarotā nolietu virs-kundību un mēģināja zaudēt atgūt, bet lēmē bez sekmes. Ar 2-1 rezultātu pā-rīke palika VEF krāsā nesēj, izcīnot Rīgas meistarību jau savu ceturtu uzvaru. VEF sniegums raksturojams kā stipri vienģaba-lains un efektīvs. Atsevišķi spēlētāji pie-liekoši bagāti kā spēles tehniskā prasme, tā arī fiziskā ziņā. Negribas piešķirties tik svarīgam ietaujamam, bet liekas, ka augumā garais Līģeris gan vērtīgāks spēks būtu aiz-sardzības darbā nekā uzbrukumā, kur irākā tik ļoti nepieciešamā asuma. Interesanti, ka RFK bistamākais uzbrucējs vīrtu rajījumū ziņā atkal bija jaunais Firosovs. Ja RFK vienpadsmitis iz 3 svarīgās spēlēs pēc kā-r-tas zaudē tikai ar 1 vārtu starpību (pret ASK 0-1, RV 1-2 un arī VEF 1-2), tad tas pierāda, ka vienības spēlās kārtā ziņā ļoti respektējamas, bet ne vienmēr sabīd-rotā ir laime. Ar vācu karavīru tiesne-si Vomeru mūsu skatītāji un spēlētāji jau pie-tiekoši iepazīstināts, tā darbību gandrīz vienmēr atzīdami kā teicamu.

Otto Jurģis turpinā labot Latvijas re-kordatīmi šķēpa mešanā. Viņš sacīkstēs Marsa laukumā aizvadīja šķēpu 64,29 m tālu. Turpat risinās 6 stundu sacensība ritu-sbraucēšanā, kur triumfē ASK pāris Ime-rmanis ar Jurģevu, atstājot 2. vietā notāli Noumanā un Vilsona.

Daugaviešu peldētāju uzvara

Vakar Balastdambā peldētāvā risinājās biedrība meistarsacīkstes peldēšanā. Skatī-tāji bija maz un arī dalībnieku pulcins iz-rādījās niecīgs. Nestartēja vairāki meistari un arī rekordus labojumi izpalika. Sarīko-jums tāpēc atstāpams par v.sai bālu. To gan nevar attiecināt uz organizāciju: Au-sekšis sacensības bija dotām ļoti uoorgā-nizējis, viss ritēja raiti un noteikti, tā kā beidzās istā rekordlaikā 50 minūtēs! Iz-trūkstoši US peldētājiem, samērā vāgu uz-varu guva Daugaviešu pārstāvi ar 37 punk-tiem, lai gan devās cīņā bez tāda izcilus spēks kā Kazāks. Otrā vietā iekrīta Au-sekšim ar 39 punktiem, bet trešā ASK - 46 p. Punktu vērtējumā vēd nēma katras biedrības divu labāko peldētāju sasniegū-mus, pie tam viens dalībnieks nedrīkstēja startēt vairāk kā divas disciplīnas. Virsē-jā sacensībās labākās sekmes uzrādīja Dau-gavieši, kas arī izvērtā vienu uzvaru, 100 m kraula peldējumā uzvarēja Sins (Daugavie-ši) - 1:09,2 min.; 2. Raitkums (Daug-avieši) - 1:15,2 min. un 3. Baumānis (Ausek-šis) - 1:15,3 min. Nepārspēts Sins palika arī 400 m kraula distancē, kurā viņš uzrādīja 6:37,8 min. laika atzīmi, atstājot aiz sevis Svili (Daugavieši) - 6:40,7 min. un Bau-māni (Ausekšis) - 7:00,1 min. 100 m peldē-jumā uz krūtīm pārliecinoši uzvarēja Oz-olēms (US) - 1:20,5 min.; 2. Rozāts (ASK) - 1:31,9 min. un 3. Līģeris (Ausekšis) - 1:32,6 min. 100 m peldējumā uz muguras o-

starta bija tikai viens dalībnieks - Zaicevs (Ausekšis). Viņš distancē veica 1:29,7 mi-nūtes. Arī 4x50 m brīvā stīla stafetē Dau-gaviešu vienība (Svili, Braulius, Janov-skis, Raitkums) guva uzvaras punktu bez konkurencēs, uzrādot 2:10,4 min. rezultātu. 3x50 m stīlu stafetē pārkāpa izrādītās ASK trijnieks (Sniedze, Rozāts, Miezītis), kas visu laiku atradās vadotā lomā. Rezultāts - 1:55,7 min.; 2. Ausekšis (Zaicevs, Līģeris, Freimanis) - 2:09,8 min.; 3. Daugavieši (Svili, Bachmanis, Raitkums) - 2:10,2 min. Sīvētās sacensībās iepriecināja vīrti 100 m peldējumā uz krūtīm, kur startēja 4 da-lībnieces. Gan pārliecinoši ar 1:39,4 min rezultātu uzvarēja Pētersone (ASK), bet prieku sagādāja Muskatas (Daugavieši) pe-dējums. Ar atzīsmām 1:46,4 min. laika at-zīmi viņa ieguva 2. vietu, atstājot aiz sevis Snikeri (Daugavieši) - 1:56,2 min. un Po-krovsku (Daugavieši) - 1:58,2 min. 100 m kraula meistari Pūmēti nebija konkuren-tis un viņu distancē veica bez piepildēšanās 1:26,5 minūtes. Ārus būvniecības saicīks programmas notika rekordā labošanas mēģinā-jums 3x400 m stīla stafetē sievietē vienī-bām. Oficiālais rekords - 4:49,6 min. pier-ādīja ASK vienība. Šoreiz US meistā no-doms neizdevās, un viņas spēja uzrādīt tik-ka 5:01,3 min. rezultātu. Neveiksmes lēm-ekā nav tālu meklējami: Būrmāne nav trenējusies, bet Pūmēte startēja ar savaino-tu kāju. Atsevišķās peldētāvas uzrādīja šā-

das rezultātes: uz muguras - Apine 1:40,5 min.; uz krūtīm - Būrmāne 1:54,0 min un kraula - Pūmēte 1:26,6 min. Ievērojams peldētāvas sarīkojums notiks sestdien un svētdien, kad Rīgā viesosies Kenigsberkas peldētāji. Mūsu reprezentantiem nāksies no-pietni pūlēties, lai godam pastāvētu šajā cīņā.

VEF UZVAR DARBA VIETŪ FUTBOLA TURNIRA

Vairākas nedēļas ilga Rīgas darba vietu futbola turnīrs, kas tagad beidzies. Pēdējā sacensībā VEF uzvarēja Rīgas galas fabri-kas vienpadsmitu 2-0 (2-0). Abus vārtus ieguva kādreizējais virsīgās cīnītājs Nei-manis. VEF uzbrucēji darba vietu turnīrā pavisam ievāvēji 19 vārtus, no kuriem viens pats Neimanis realizējis 12! VEF vienība skalo uzvaru kālīdzās: Kizulis, Prāulis, Egliņš, Uptiņš, Kelpiņš, Abois, Langenbergs (2. pusl. Pūis), Lapskalns, Neimanis, Brants un Kārkliņš. Turnīru beidzot stāvoklis ir šāds: 1. VEF; 2. Rīgas galas fabrika (ie-priekšējo 2 gadu uzvarētāja) un 3. Rīgas Metalists. VEF futbolisti pirmo reizi izcī-nīja V. Kuzes dāvoto ceļojošo balvu.

1. RAK BOKSERI SAK TREINĪNUS

Pēc vasaras pārtraukuma treniņus at-jaunojuši: 1. RAK bokseri, E. Andersona vadībā tie notiek pirmdienās, trešdienās un piektdienās no pl. 19 Peldu ielā 22. Tur-pat šodien pl. 19 klubā mednieku sekcijas saūksme.

H. Lidmans sasniedz jaunu rekordatīmi

Zviedru tiecāis barjērskrājeļs Hākons Lid-mans, kurš nuie veicis 200 m šķērlotū di-ģiāci 24,9 sekundēs.

distancē sacentās Sōmīlas un Zviedriļas re-kordisti. Ar laiku 1:24,4 min. uzvarēja zviedrs Hāns Līkēvists, bet soma Bertils Stoksolēns sasniedza mērķi 0,6 sek. vēlāk. Trīsreizējais Hālrēns realizēja 14,29 m tālumu, kāmēr šķēna mešanā uzvarēja S. Eriksōns ar 69,04 m rādījumu. Otrāis bija G. Petersōns, kura tālākāis mērijums tie-cās 68,22 metri.

RĪGAS FUTBOLISTI AUCĒ ZAŪDE

Vakar Aucē risinājās Aūces - Rīgas pil-sētas sacīkstes futbolā. Ar 3-2 gala iznā-ku uzvarēja Aūces vienpadsmitis. Pus-laika beidzās 1-0 rādījumu labā. Līciski darbotās Aucē vārtārgs Puļtraks. Rīgu pārstāvēja LDzB futbolisti. Basketbolā Rīgas dzelzceļnieki uzvarēja Aucē Ausmā 34-24. Aucēmas sastāvā bija arī Stulpiņš (ASK). Vieglatlētikas sacensības izcīlā viē-ti mīnāms Smēnāms (Daugavieši) 1,68 m varējumā augstlēkšanā. Sacīkstēs bija 300 skatītāju.

RUDENS TURNĪRS FUTBOLA

Visat vienlīdzīgas sacensības risinās ru-dens turnīrā futbolā. Gaišu liecību par to nodod pēdējo spēļu rezultāti: Jūrmalas Sports - Boldeciņi 1-1, ASK - Ausek-šis 3-2, Amatiers - LDzB 2-1 un RFK - Daugavieši 4-2. Rit. 7. septembrī, notiks 2 sacīkstes: pl. 17,30 Uzvaras laukumā Amatiers - Vitis un pl. 1,30 VEF laukumā VEF - LDzB. Jaunatnes līgas meistarsa-cīkstēs RV pārsēja Ausekli 8-0 un Val-rogs - LDzB 2-1.

SENCŪ SILS RIKO RITENBRAUCĒJU SACENSĪBAS

Svētdien, 12. septembrī, sporta biedrība Senču Sils savā velodromā pie Balfēzera rīko eksternās ritenbraucēšanas sacīkstes. Sacensību sākums plkst. 14. Programmu iz-strādāta šāda: 1) 1 km sprinta brauciens; 2) 3 km B klasei ar 3 finišiem; 3) 2 km junioriem ar 2 finišiem; 4) Punktu brau-ciens A un B klasei ar 6 finišiem; 5) 1 km ceirbu brauciens ar piekšā došanu. Rīko-tāji rūpējušies arī par satiksmi. To no 12. tramvaja gala punkta līdz Vienību kroģum ūzturēs ar speciālu autobusu.

Atkal 5 jauni zviedru vieglatlētu teicami pasaules rekordi!

Ziņas, ko vācu laikrakstī vēsta par jauno zviedru vieglatlētu pasaules rekor-diem, liekas, ir nebeidzamas. Pēdējās dienās Zviedrija atkal sasniegta 5 jauni pa-saules rekordi. Šoreiz gan to realizētāji nav zviedru īpašniešu vidū, bet amerikāņi. Pēc skrējēja Arnes Andersona tagad uzmanības centrā izvirzījies solotāji. Viņi šā laikā labojuši ne mazāk kā 4 pasaules rekordatīmes. Jauno, krāsīgu panākumu lauri apšņēdru zviedru populārākajam «pīrkstīģis» - papēdis mākšās lielmoistaram Johānam Mikaelsonam, bet gan viņa tautiešiem Verneram Hārdmo un Harijam Ol-sonam, kas abi arī no Zviedrijas jaunākās solotāju pāradzes vidū. Sevīši augsta vērtība piemīt Hārdmo sasniegumiem. Viņu tagad dibināti var godināt par zemas lo-des ātrāko solotāju. Jaunus, gandrīz neieņemjamus pasaules rekordus Hārdmo sa-nācējis 3000 m un 10000 m distancēs. 3000 metrus Hārdmo nosolofis 12:10,4 mi-nūtes, pāršņēdrot par 8,6 sekundēm Hērdinjo Mikaelsona 12:19,0 min. rekordlaiku. Vēl lielāka sensācija Hārdmo radījis Zviedrijas meistarības izcīnā 10000 m solojumā. Šeit viņš mērķi sasniedzis 43:21,3 min. laikā, labot norvēģu Edģara Bruuna kopš 1937. gada pastāvīgo pasaules rekordu 43:25,8 min. Bruuna 10 km rezultātu dibināti uz-skatīja par vienu no visāntāstākšākiem pasaules rekordiem solotāns, ko vēlī mēģi-ka pārsēpt arī Mikaelsons. Tagad to, par ko godiem ilgi cīnījās Mikaelsons, bri-nūmārti paveicis Hārdmo, kas kļuvis trijkārtējs pasaules rekordists, jo šovasar viņš jau agrāk realizēja jaunu pasaules rekordu arī 2 jūdžu solojumā. Hārdmo speciāltāte ir īsās distancēs. Garaļos solojumos Mikaelsonu, kas gan arī pats nav tiecis ārēdivas īe īsās distancēs, šāds atvīlot izvirzīgais Harijs Olsons, kura vārdš vēl nevēn pat pašiem zviedriem, šķita visat nepazīstams, jo Olsonu tācu tie tik bezgala daudz. Viņš solojū-mā Olsons sasniedzis 2 jaunas pasaules rekordus. Vispirms kā staipātku viņš 30 km absolūvējis 2 st. 38 min. 57,4 min., it levērojami pāršņēdrot vācieša Hormana Sul-ta pasaules 2:36:33,6 st. rekordatīmi. Tad 26 jūdžu (322186 m) Olsons nosolofis 2:41:07,2 st. laikā. Šeit pasaules rekorda 2:43:30,0 st. īpašnieks jau kopš 1932. gada ir angļis Pīmba. Zviedri pašreiz ļoti priecālas ne tikai par Hārdmo un Olsona lie-liskālam spējām, bet vēl īksmākas viņus dara tas, ka Zviedrijas solotāju hegemonija visās pasaules mērogā ik dienas paužas īrtieksmīgāka. Lūk, no 13 pasaules rekor-diem zviedru solotājiem jau pieder 9. Teicamā 2:01:25,1 st. laikā Olsons lemtantoje arī Zviedrijas meistara titulu 26 km ielas solojumā, kāmēr 15 km distancē ātrākais bija Gustavs Hēģmans 1:10:18,7 st.

Zviedru pēdējo dienu pasaules rekordists Nr. 5 ir skrējējs Eriks Elmseters. Gau viņa vārdš oficiālo pasaules rekordistu garastu nosgrēzons, taču šī formalitāte nebūt ne-mazina Elmsetera sasnieguma nozīmi. Lal fuvā viņu raksturota, tad pasākams, ka Elmseters ir zviedru pašreiz īcākāis 3000 m šķērlū skrējējais speciālists, un šai savdabīgā sacensībā pasaules rekordu pārsēdrot, bet atzīmē vienīgi labāko sasnie-gumu. Līdz šim nepārsēdrot 3000 m šķērlū skrējēja meistars bija divkārtējais olimpi-ko spēļu uzvarētājs somis Volmari Iso-Hollo. 1936. gadā Berlinā, iecīnot zelta medaļu, viņš uzvarēja ar savu vispār īkākāko 9:33,3 min. rezultātu, kas nepārsēdrot palika līdz pat beidzāmājam nedēļim, kad no distancē sekundēs četras desmitdaļas ātrāk par Iso-Hollo skrējis Elmseters. Viņa jaunais pasaules labākais sasniegums līdzinājs 9 min. 09,4 sek. Kē Iso-Hollo fenomenā rezultātu uzvarētājs Elmseters, vieglatlētikas vēstū-rē lelet ar tieču ievēribu.

Rīgas futbola meistarībā sacensās: RĪGAS VILKI - VAIROGS sestdien, 11. septembrī, plkst. 17 stadionā

Aditava A. DUŠELS Rīgā, L. Nometņu ielā Nr. 38 Tālrūnis 41596

„NĀKOTNE“ A. Zālītis Modes, vejas, galanterijas un siku preču tirgotava Rīgā, Tērbatas ielā Nr. 54 Tālrūnis 95861

Ādu un apavu tirgotava J. KUDRJAČEVA (agrāk A. Juškova) Rīgā, Grēcinieku ielā 20 Tālrūnis 21339

Lielā izvēlē ādu preces un koka tupeles Jānis Sulte Manufaktūras un galanterijas preču tirgotava Rīgā, Kr. Barona ielā Nr. 3 Tālrūnis 29979

R. AUNIŠS Tvaika krāsotava un ķīmiska tīrītava Rīgā, Kr. Barona ielā Nr. 52 (Ieeja no Gertrūdes ielas) Tālrūnis 98793

Vejas mazgātava, krāsotava un ķīmiska tīrītava K. Kalniņš Rīgā, Tallinas ielā Nr. 81 Tālrūnis 94636

Latvijas amatnieku kopdarbības centrāle Rīgā, Mārstaļu ielā 16 Tālr. 29200

Noliktavas: Mārstaļu ielā 18 Kungu ielā 28/30 Lugaļas ielā 146 Kalnciema ielā 74

TUR, kur visapkārt tūcā mīklājs ARDI

Kad kādreiz nākas dzirdēt svešas dziesmas vārds dziedātus pazīstami melodijā, cilvēks nevilšus jūtas pārsteigts. Kur nu vēl tad, ja melodija populāra un mīļa! Tā kādreiz pa klusu, tumsas skautu Pārdaugavas leļļu soloja kāds atvainojumā lebraucis leģionārs. Pilnīgi teigams sevi, viņš nepiegricis ārpusaulei nekādas vērtības, bet, kavedamies, acimredzot, atpūnās pie jaukajām ar dzimtenei mēlēm kopā pavadītajām stundām, viņš lāva priekam izplūst no krūtīm un nakts klusumā raidīja augšā pret debesīm vēl nedzirdētas dziesmas vārdus. Tie skanēja melodiski un tikami, jo reti gan būs sastopams kāds cilvēks, kam nepatīktu populārās «Mazās kņiņas» jaukā un plūstošā melodija. Bet — pavisam savādi bija vārdi:

Tur, kur visapkārt tūcā pūrs un odi vien, Tur, kur vankas mūsu ierakoms līn, Tur, kur Volchovas purvos ieroci nu zib, Tur ir latvju vīri, kas cīnīties grib.

Sie pārfrāzētie dziesmas vārdi lika atcerēties mūsu bezbailīgos cīnītājus, kas plašajos krieviem purvos, kur katru dienu nākas redzēt vienīgi akākus ar rīvauno ūdeņi un mīlīgus odu barus, veido drošu valni, kas sarga dzimteni no baltmaimā austrumu brīsmām un nelaiņai griezies reiz pārdzīvotajiem drausmīgajiem sausumi un nāves žaņģiem. Diena palik diena, viena vienmērīga pat otrā, alirī bezgalīgā laika plūdumā, un frontes vīri un zēni dara visu iespējamo, lai savā iekšējā tenesū lielāku izklaidēšanos un bezbēdību. Frontinieku izdoma bieži vien ir tiešām apbrīnojama un oriģināla, dareiz tā aizmugures cilvēkiem liekas pat mazliet mežonīga un nežēlīga, bet karavīrs pieradis un cieni skarbū humoru un usus vārdu, jo viņa dzīve cīņās jaukā smiedz visu citu, tikai no maigumu. Leģionāru rindās atrodam arī daudzi sportisti, tādi, skiet, nebūs neviens. «Sporta Pasaule» šodien paslāstīs par vienu otru no tiem.

Ziedi, skūpst, glāsti, un pēdējie rokas spiediņi... Leģionāri sakāpi vaxonus, lokomotīve smagi nopūšas, tad, eldzama un baltus tvaikus sūnušam, sāk pamazām kustīties. Riteņu gārdoņa piecas, strūmas palielinās... Stacijas sablūdušie izvadītāji smiti paliek arvien tālāk un tālāk, vēl tikai vīrs melnās masas sakatāmī balti kabatas lakatīni, kas, milu roku vietā, māj pēdējās ardievas un laimās vēlējumus.

Frontinieki atstāj dzimtas zemes metropoli, atstāj tās mūrus, ielas, burzmu un kņadu, lai brauktu priekā plašajiem krieviem klajumiem, nezināmām līktnēm un cīņām. Kad cēla līkumā izdusās pēdējie pilsētas nami, aizbraucēju galvas atrānos no loģiem, katrs cenšas ierīkoties ērtāk. Kādā vagonā stīri sprēgā jautras valodas un dzirkstī neatdarināms humors. Dzirdamas arī tādas gudrības, kādas soļi izteikt vienīgi Vilbalds Drosmiņš. Ko, vai tiešām jaunajiem leģionāriem lemts lielais gods brakt kopā ar drosmīgo diākarotivi? Bet, ak nē!... Tur sēd sporta laukumos labi pazīstamais vidusdistancnieks Edgars Mauriņš (US) — tagad priecīgs leģionārs «Morics», leklaušoties viņa vārdu plūsmā, viens gan kļūst skaidrs — dikekrīvim Vilbaldam Drosmiņam būs krietni jāuzmanās un nopietni jāpiepūlas, lai Morics neizgrieztu viņam pegas. Jau tagad Morica pieredzes krājumā un gudrību kamols daudz lielāks kā daudziem no tiem, kas vairāk kā gadu jau atradušies frontē... Netālu no priecīgā leģionāra redzams arī izcilais volejbolists un vieglatlēts Harijs Panders (US). Šis vīrs daudz nemierīgāks. Nepatīk flis laiku, kad Maurina valodas vairs nesēj viņu saistīt, un Panders dodas izliuku gājienā caur vilcienu. Pirmā «dēka» noslēdzus ar to, ka kādā kņepūlī viņš sagrūžas krūtīs, ar otru vieglatlēti Ivara Drihu (US). Abiem drauciem vienādas intereses, un tā viņi nolēmi palikt kopā. Dzēlas kņepūlī rauj latvju zēnus aizvīta tālāk prom no mīļotajām dzimtenes

SATIKSANĀS VILCIENĀ. — SACENSĪBAS KARTUPELU LAUKĀ. — ORIGINALĀKĀIS HIPODROMS PASAULĒ. — SNAIPERU MEDNIEKS. — SAVDABĪGA IZPRIECA. — NESKĪRAMIE AIRETAJI.

āreņi un drāvām, bērzu birstāļiem un ūdeņiem — prom uz svešu malu, kurp sauc pienākums.

Nodomi sportistiem tiešām ļauki. Panders panēmis līdz nāģenei, bet Driha pat disku un lodi! Priecādamies par pirmajām sacensībām frontes jostā, abi karavīri atstāj bez ievēribas savu «Vilbalds Drosmiņu», bet visu laiku runā tikai par sportu. Pienāk stacija, kurā leģionāriem jāizkāpi. Seko garš cēla posms, kurš jāveic kājam, jo palūgu vai mašīnu nav — karavīriem jāveic visādas grūtības, ja viņš grib būt istais vīrs savā vietā! Sākumā vēl nekas. Bet pamazām Driha sāk izjust disku un lodes smagumu, kas lēni, bet neatlaidīgi veic muguras somu līdz ar pleciem uz leju. Viņš tomēr iet ar vairākas dienas. Tad, kad arī smagu sirdi, sportists saprot, ka visu laiku šādu lieku smagumu nevarēs nesāt līdz. Tā kādā dienā abi sporta rīki uzskā apkalceļu uz Rīgu. Panders slēpni priecājas, ka būs prātīgāks par draugu un panēmis līdz tikai nāģenei. Liktenis tomēr nenolēnā ar to. Ja prieks nemājis vienam, tad arī otram tas nedrīkst būt, jo sevišķi vēl tāds, ka abi tie draugi. Tādēļ pirmās Likteņa tēvs uzstāja kurkas, kas pastrādā posta darbu — sagrauz Panders nāģenei. Kamēr abi sportisti skumst, Likteņa tēvs kautkur aiz moku segas smēr labirdīgus un priecīgus smieklus...

Patikuši bez līdzpamētajiem sporta rīkiem, Panders un Driha gūdro par citām nodarbībām. Tagad viņiem pievienojas arī Mauriņš. Visi trīs dzīvo kopā bunkurā «Tas mazais kešas nazītis». Šeit tad arī ar dzimti pirmā doma par sporta sacensību noturēšanu. Bet sporta laukums? Tāda tācu nevar nav! Visapkārt vienīgi mukiļais un daži dubļi. Par sacīkšu laukumu tādēļ jāizragās šoseja, kas līkloču

Ari frontē lido disks un futbola bumba

Frontē savus pienākumus pret ievuēmi pilda daudzi mūsu pazīstami sportisti. Kādā ziemeļsektorā tuvu oie V. unep jau gaku laikā SS karavīra galvas staizā pazīstamais latviešu diskabols — pagājušā gada Rīgas meistars I. Driha. Viņš nācās sastapt brīdī, kad Ivars vaika sviēros rāvās ap savu disku. Laulājis domās, ka droši vien tāl brīdī disks lidoja pāri bunkuriem un nokrita kau: kur purva dēkātī. Nē, meistars ar vislabāko nopietnību atfīrja no diska apmēram puskilogramma dubļa, izrādās, I. Driha likko kā panācis mīklās no treniņa. Un neskatoties, ka ievaiņots labās rokas plankatā, kas nu, paldies Dievam, jau tikpat kā sadzījis, disku pāri purva malai to vasaru aizmetis 46 m tālu. To viņš aizlīdinājis cīnīties pret odiem ar tikliņu galvā. Lidznieku diskam Driha grūti arī lodi. Otrā dienā, klāstot Rīgas radiotēma sakaru vīrniekam A. Smagaram, kas ir pats vecs sporta veterāns, Driha lodi aizgrūda 15,40 m tāl! Viss tas nozīmē, ka Driha, neskatoties kā šāpilda karavīra pienākumi, ir neiedomājami teicami sniegumā. Katrā zinā, soļās I. Driha, ierodoties Rīgā, viņš kā ciema kukuli vedīšot līdzi savus labākos rezultātus, ko solas realizēt pirmajās sacīkstēs. Dienestā izgājis cauri dažādam unras kristībām sveiks un vesels. Karavīra galitās jūtas priecīgs, ka ar savu darbu, kaut mazdruscin var pakalpot kopējām cīņām pret boļševismu. Taču kā savus acuraugus Driha glabā, un ja vajadzīgs, arī līdzi nes, disku un lodi. To viņš dara pat visga-

rietulji stiepias caur plašajiem purviem. Skriešanas sacensības risinā šosejā, bet kur lai izved lēkšanu? Pēc līģiem meklējumiem sporta gara noskaņotie karavīri atrod līģo uzarti kartupeļu lauku. Šis lauks kļūst par sprāgu un dedzīgu citu liecnieku. Ne vienreiz vien laueklī rodzami savās nodarbības uz šosejas vai kartupeļu laukā. Tur viņi pavada gandrīz vai katru brīvo brīdī. Savādiķ tas arī nemaz nevar būt, jo frontē, kad nenotiek cīņas, puiksteņa rādītāja gaita šķiet ārkārtīgi lēna. Lasāmvielas maz, un vienmēr jau arī nevar rakstīt vēstules, tīrīt šautenes, vai arī domāt par dzimtenes mēļēm... Laika kautkā tācu tomēr jāpavada, un te nu sportistiem lieliski palīdz šoseja un kartupeļu lauks. Pienāk tomēr brīdīs, kad leģionāriem jāpārceļas uz citu vietu. Jāpamot bunkars L. apkārtnē, jāatvadas arī no šosejas un kartupeļu lauka. Sekojot pavēlei, leģionāriem jādodas uz cietkāmīnaino odu valstību Volchovu. Reiz draugiem jāšķiras arī no Drihas, kurā cēļš ved uz citu pusī. Kopā paliek tomēr Panders un Mauriņš.

Lai gan Panders un Mauriņš paliek kopā, dzīvot vienam tomēr nākas katram savā bunkurā. Pirmās mūļo «Cīruļgalvā», otrās «Svaru bumbā». Tas viņu tomēr nekavē iekienās tikties un gūdrot dažādos laika kavākļus. Apstākļi tādi, ka it brīdī varētu nodoties dažādam bumbu spēļem, sevišķi volejbolam, bet trūkst bumbas un tīkla. Sportotāju pulks pavairojas, jo šeit atrodas arī basketbolisti Krūšainis (Dauga-viēši), Treknais (LDZ) un tehnikma augstāknie Arvīds Pauls. Bet nevien viņš, arī pārsīto leģionāri lodi labprāt nodotes bumbu spēļi, jo tā reizē būtu patīkama un veselīga izklaidēšana. Vai aizmugurē patīkamo sporta draugi nevarētu frontiniekiem sagādāt to prieku? Vai kāda biedrība, sporta pārvalde vai arī Karavīru Palīdzība nevarētu nosūtīt piem., futbola

riko, pārgāļēnos. Bunkuri disks pastāvīgi viņam atrodās pagāļvi, bet lode kāgāļvi. Pafrēiz Driha strādā savā sociālītātīs un ir aptiekas farmaceits.

Sai frontes sektorā Karavīra galvas mūlda arī otrs mūsu ievērojamais sportists, kādreizējais izlases spēldētājs Ramiņš. Viņš savas spējas izmēģinā «stūbasu» granitū izrautājais lielbedrēs, kas purvainā apvidū piesūkušās ar ūdeņi. Kādā frontes apēldēšanas baseinā Ramiņš mums demonstrēja kā iecienus, tā arī strauļo krāsū peldējumus. Laiku gan, kā 15-m garajā «baseinā» nevarējam uzņemt, bet 100 m Ramiņš nopeldēja meistari izkrodams apgriezienus. Strādā viņš kopā ar Drihu ambulancē. Patīkami, ka šiem 2 latviešu sportistiem šādi darbo ar bij. Dienvidlāivias tenisa izlases vienības dalībnieks P. Sesto (Sesto). Visi viņi ir nesķīrami draugi kā dienesta zāitās, tā ārpus tām. Šie trīs sportisti ar savu priekšzīmi aizrāvēni līdzi arī daudzus citus līdzbedrus. Sevišķi priecīgs ir Driha, ka viņam radulies sekotāji un «Ko zina, saka enerģiskais sportists. «Varbūt, varbūt diemās izoāks līetas koki».

I. Driha (E. Keļa zīm.)

un volejbola bumbas, kā arī tīklu? Mūsu frontes zēni par to būtu tiešām ļoti pateicīgi. Bet kamēr tas vēl nav noticis, karavīri meklē citu izklaidēšanos. Tā radies pats oriģinālākais hipodroms un totalizators pasaulē. Zīrgu, protams, nav, bet leģionāri atraduši iespēju tos lieliski atvīcot. Kāda veca, pussacuruvis būda izsludināta par neaizskaramu. Tajā tad nu arī iekārtots hipodroms līdz ar visiem «stāļiem». Miniatūrie zirdziņi darbo bēdas sienu šķirbās, un iekšējā dzīvē mēs šos «lopiņus» saucam par blakīm... Leģionāri tās saķer un laiž sacensībās. Tas notiek sekojoši: uz balta apotā uzvelk lielu apli — tas ir hipodroms; tad centrā viņu mazākā — tā ir starta vieta. Centra laukumā katrs uzliek savu favorītu un izdara zināmu maksu totalizatorā. Kurš «zīrgs» pirmais sasniegs līeļā apla līniju, tas uzvarējis. Bet brīnī, plakanie kņkaiņi tikai ļoti nelabprāt iekuslās no sava miera. Tādēļ skatītāji mazliet pēpalldz ac doģošu salmiņu. Jētot ievojamies svelmī, «zīrgi» ātri ļaules uz priekšu. Tā redas tiešām sprāga sacensība... Gadās arī ļautri brīdī, kad kāds «zālš» hipodroma spēlētājs deģošu salmiņu piegrēž pūrak tuvu kņkaiņam, kas apvīļinātam kājam apģāz uz muguras un iestājas no sacensībām. Šādu neveikļu rīcību pavada ironiski smieklī un skarbas piezīmes...

Ir tomēr arī daudz citu izklaidēšanos. Frontē atrodas arī latvju meistarsvējis Būtkuss. Noskatoties viņa «roniņa», leģionāri gūst tiešām labu noskaņojumu un prieku. Un kā arī nē, jo Būtkuss iekienās sarīko īlās snaiķera medības. Leģionāri rīpīci pēļ apkārtnī, un ja vien pamana kādu aizdomīgu vietu, kur varētu slēpties boļševiku snaiķers, tad nekāda to Būtkuss sāms, kas tālīt uzskā medības. Šādams izcīls jāvējs, Būtkuss katru dienu izcinā vītrākus no bīstamajiem boļševiku snaiķeriem. Savēju nevienas oitādi vairs nosauc,

Vai Jūs varat iedomāties, kā Jānis var pārvērties Herberis? Mēs to nevaram, tādēļ bijām ļoti pārsteigti, kad sanāmam kādu teleposta vēstuli, kurā bija pārkāts Herberis (agrāk Jānis) Berģis... Berģis ir LSS pazīstamais galda tenists, kas tagad lidojis cītiem-jauneklēm cīņās pret boļševismu leģionāru rindās. Šo savu sporta veidu viņš nav piemēris arī frontē, kopā ar otru sportistu — Artūru Abolīnu viņš pagatavojis galda tenisa galda. Dzimtene aizsūtīja spēles piederumus. Berģis noorganizējis galda tenisa treniņus saviem biedriem, un rīdīgi treniņas arī pats. Prietieku viņam, protams, nav. Berģis spēlīs pat savus vācu taūtības kņijas biedrus. Mazliet Berģis tomēr zaudējis savu formu, jo frontē tācu nevar nodoties regulāriem treniņiem — vienmēr jābūtinās ar dažādiem nezaudētiem traucējumiem. Tas viss toniņr nemazina viņa darba prieku. Berģis ar līģim gaida brīdī, kad varēs atgriezties dzimtenē un atēties prietīm latvju izklaidīgam galda tenisa pārtēļiem.

«Kāpēc tu man to nedevis pirms spēles?»
«Ceru, ka nebūs nekas tik svarīgs, ka divu stundu nokāvēšana radīs tev nepatīkšanas. Varbūt, ja ir kas slihts, tad, tagad sanemot, telegrammas dēļ mēs spēli nevaram zaudēt. Bet man liekas, ka telegrammā jābūt apsveikumam par labi iesīstiem vārtiem,» par savu joku smaidot, sacīja Kalējs, jo jūtās vainīgs telegrammas vēlā nodošānā.
Dzilna par Kalēja rīcību bija mazliet sašutis, tomēr saprata, ka pats būtu tāpat rikojies.
19. RIGAS TELEGRAMMA
Dzilna nepacietībā satvēra telegrammu un atplēsa:
«Nosūtu Tev vēstuli uz Romas sūtniecību. Ziņo telegrafiski, kad būsi Romā. Mīļi sveicieni. Anda.»
«Kad mēs būsim Romā?» tūlīt Dzilna jautāja Meļnalksnim.
«To uzreiz šeit autobusā nevaru tev pateikt.» Viesnīcā es izrēķināšu un pasacīšu.»
Autobuss apstājās pie viesnīcas.
«Esi tik labs un tūlīt izrēķini, jo man tas jāzina. Es pēc brīža ielešu tavā istabā.» Dzilna vēlreiz atgādināja Meļnalksnim.
«Kāpēc tik steidzīgi?» tas savukārt jautāja, lai gan bija pilnīgi pārliecināts, ka telegramma būs no Andas.
«Anda grib to zināt. Bez tam, mani Romā gaida vēstule.»
«Būs!» skanēja īsa atbilde.
Viesnīcas istabā Dzilna iedeva Salsam izlasīt telegrammu.
«Nu, ko tu saki? Kas tai meitenei uz sirds? Vai viņai, varbūt, kas jauns atgādijies?»

Austrumu frontē, 1942. g. augustā.

BANDAVAS SPĒLE
Egīla Hermanovska viete un ilustrācijas.

Puslaika pārraukumā bandavieši norunāja, ka, uzsākot spēli, mēģinās iegūt vēl vismaz vienus vārtus, lai pēc tam iegūto noturētu.
«Spēkus karstumā neizšķīst. Lielākās un smagākās cīņas mūs sagaida Itālijā. Puslaika beidzamās desmit minūtes atkal ierausim, lai par Bandavas futbola klubu Atēnās paliek labs iespaids. Beigās tempu kāpināt mums izdosies vieglī, jo grieķi, apzinādamies, ka uzvaru nevarēs vairs izcīnīt, savā sparā atslābs,» pamācīja savu vienību Meļnalksnis.

Spēles otrais puslaiks bija daudz sīvāks, kā to paredzēja Meļnalksnis. Grieķi, neapmierināti ar pirmā puslaika spēli, lielāko daļu futbolistu apmainīja.

Salna astotā minūtē no kāda neizdevušās uzbrukuma soļoja atpakaļ uz centru, kad pārskatīšanās pēc saņēma bumbu no kāda grieķa. Viņš strauji apmetās apkārt un metrus pīēcus, sešus paskrējīs, spēcīgi ieraidīja to, par pārsteigumu grieķu vārtsargam, vārtos. Nu rezultāts bija jau 3—0.

«Atpūsties, atpūsties!» sauca aiz vārtiem stāvošais Meļnalksnis. Abi vienādie vārdi aplidoja visus bandaviešus.

Tūlīt latvieši pārgāja uz mierīgu spēles veidu. Grieķi, vienu otru brīdī gribēja spēli kāpināt, bet tas viņiem neizdevās. Trīsdesmitā minūtē kļūmīga situācija radās pie bandaviešu vārtiem. No kāda uzbrukuma Bandavas vārtiem Bērzs bumbu izvirzīja aiz vārtu līnijas. Grieķi

izsīta stūri. Izsīstā bumba ielidoja pret vārtiem stāvošā futbolistu barā. Juklis bija tik liels, ka vārtsargs Plienis nekā nevarēja saprast. Bumba lēni ieripoja vārtos.

Stadionā atskanēja dienvidnieciski aplausi un kliegzieni: grieķi bija ieguvuši goda vārtus. Nu rezultāts bija vairs tikai 3—1 bandaviešu labā. Tā spēle turpinājās līdz trīsdesmitpiektai minūtei. Aiz vārtiem stāvošais Meļnalksnis deva ziņu aizsargam Kalējam:

«Desmit minūtes līdz cīņas beigām. Tempu!»
«Tempu! Tempu!» sauciens apskrēja laukumā spēlētājos bandaviešus.

Sākās vēl neredzēta spēle. Zibenīgās kombinācijās bandaviešu uzbrukumī viens pēc otra kā lavīnas gāzās uz grieķu aizsargātiem vārtiem.

Cetrdesmit otrā minūtē krita ceturtnie un reizē arī pēdējie vārti. Seržanta skaisti izspēlēto tālo bumbu saņēma Salna. Visi trīs iekšējie uzbrucēji to aizveda līdz pretinieku vārtiem. Dzilnas asais sitiens noskanēja laukumā reizē ar bumbas atsītienu pret vārtu drāšu tīklu.

Uz viesnīcu braucot, bandavieši nosprieda, ka cīņa bijusi tomēr smaga.

«Rezultāts 4—1 ir ļoti skaists, tomēr neatbilst mūsu varējumam.»

«Mums kārtīgi jāatpūšas, lai Itālijā pēdējās divas spēles varam veikt ar tādu pašu godu, kā visas līdzšinējās,» noteica Meļnalksnis.

Uzvaras satraukumā un priekā Kalējs bija aizmirsis, ka viņam kabatā telegramma, kurā jānodod Dzīlnam. Nevilši pieduroties uz pleciem uzņemtam mētelim, viņš jūta papīra čaukstoņu, un tad atcerējās.

«Jānī, par skaistajiem pēdējiem vārtiem saņem nu šo papīru. Nezinu, kas tur rakstīts. Ceru, ka saturs būs iepriecinošs.»